

මනෝ වෛද්‍ය විද්‍යාව

මී යම් අවස්ථාවලදී යොවුන් දරුවන් තමන්ගේ තරමට වැඩියෙන් කටයුතු කරන බවත්, මාපියන්ට හැඟියන්නට පුළුවන. මෙය "චණ්ඩිකම්" පෙන්නීමක් නොව ඇත්තෙන්ම තමන්ටත් යමක් කරන්නට හැකිබව හඬගා කීමේ තැන් කිරීමක් විය හැකිය. පුද්ගලයින් අතර අපට වඩා ආත්ම විශ්වාසයකින් යුක්ත වන්නේ යොවුන් දරුවන්ය.

මනෝවෛද්‍ය සරත් පඩුවාවල

ඒ නිසා ඔවුන්ගේ ආත්ම විශ්වාසය හා ආත්ම අභිමානය ගොඩ නැගෙන ආකාරයෙන් කටයුතු කිරීම ඉතා වැදගත්ය. ඇතිලේ තරමට ඉදිමෙණු කියා එක්තරා කියමනක් ඔබ සෑම අසා ඇත. ඒ අනුව වැඩිහිටියන් තීරණ උත්සාහ කරන්නේ ගාතට වැඩි බව කියා ඔවුන්ගේ කටයුතු පාලනය කිරීමටයි.

මිනිසුන්ට තමන් ගැන ශුභවාදී අදහස් හා සිතුවිලි තිබිය යුතුය. තමා තමන් ගැන සිතන ආකාරයට අනුව යමෙක් කරන කියන දේ ඔප නැංවෙනු ඇත. හොඳ ආත්ම අභිමානයෙන් හෙබි ළමුන් තමන් ගැන සිතන්නේ ඉතා ශුභවාදීව හා ධනාත්මක ලෙසය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඔවුහු පාසල් කටයුතු වලදී ඉතා සාර්ථකව ක්‍රියා කරති. ඔවුන් තරගකාරීව කටයුතු කරන අතර මිතුරන් රැසක් ඇතිකර ගැනීමට උත්සුක වෙති. එවන් අය තමන්ගේ ජීවිතය සාර්ථකව ගෙන යාමට සමගිය යන හැඟීමකින් යුක්ත බව පෙනී යයි.

දරුවන්ගේ යහපත් කල්ක්‍රියාව ගැන විවේචනාත්මකව හා අභ්‍යාවාදීව කටයුතු කරන්නේ නම් එවන් දෙමව්පියන් තම දරුවන් අගයකිරීමක් නොකරති. තමන් ගැන මාපියන් දක්වන අශුභවාදී ආකල්පය දරුවා අතිවරයෙන්ම තම සිත්හි දරා ගනී. ඇත්තෙන්ම තමා ගැන හොඳක් නොදකින පුද්ගලයින්ට ජීවිතය යහතින් ගෙනයාම අසීරු කරුණක් වනු ඇත. ආත්ම විශ්වාසයෙන් හා ආත්ම අභිමානයෙන් ඉතා අඩු තරුණයින්ට ජර්සරයට උචිත අයුරින් හැඩගැසීමට නොහැකිය.

පාසලේ දී එදිනෙද කටයුතු අවුල් කරන අන් ළමුන් විහිළුවට ලක්කරමින් කෙනෙහිලි කම් කරන අයහපත් කල්ක්‍රියාවන් හෙබි ගැටවරයින් බොහෝවිට ඉතා අඩු ආත්ම අභිමානයකින් යුක්ත වූවෝ වෙති. එවන් අය ඉතා පහසුවෙන් දුම්පානයට, මත්ද්‍රව්‍ය ආදිය භාවිතයට පෙළඹෙන්නෝ වෙති. එදිනෙද සිදුවීම් වලදී තමාට අන් අය උදවු නොකරනැයි හා

තමා තනිව ඇතැයි සන හැඟීම හා අඩු ආත්ම අභිමානයකින් යුක්තවීම යමෙක් පහසුවෙන් දෙමනසට පත් කරවයි. ඇත්තෙන්ම යමෙකුගේ ඉරණම ගැන බලපෑම් අතීතිර්මට කළ හැකිදේ අල්පය. දරුවකුගේ ආත්ම අභිමානය වර්ධනය වීමට හෝ බිඳවැටීමට බලපාන්නේ ඔහුගේ හෝ ඇයගේ මනස තුළ තමා වටිනා පුද්ගලයෙක්ය යනුවෙන් විශ්වාසයක් තිබේද නැද්ද යන්න මතය.

අගය කරනු ලැබීම

අන් අය ඔබට අගය කරන්නේ නම් ඔබද ඔබ ගැන අගය කිරීමට පෙළඹවනු ඇත. අන් අය තමන්ට කැමති බව තමන් අගයන බව උසස් ආත්ම අභිමානයෙන් හෙබි දරුවන් දකිති. පවුල තුළදී ඔවුන් ලද ජයග්‍රහණ ගැන ඇගයීමක් හා වර්ණනා කිරීමක් ද සිදුවේ. තීරණ ගැනීම පිළිබඳව මාපියන් ඔවුන් දිරිගන්වනු ලබන අතර තමා කරන කියන දේ ගැන වගකීම් ගැනීමට ද පවුල තුළදී පුරුදු කෙරේ.

අන් අය තමන් ගැන කියන ගුණදෙස මගින් තමන්ගේ ස්වභාවය ගැන යොවුන් දරුවන් තක්සේරුවක් කරනු ඇත. ඊට අමතරව ඔවුන් තමන් ගැන අන් අය සිතන්නේ හා බලන්නේ මේ ආකාරයෙන් යයි උපකල්පනය කිරීමට ද පුළුවන. දෙමාපියන් දරුවන් ගැන කියන දේ ඔවුන් තදින් සිතට ගන්නට පුළුවන. බොහෝ විට මාපියන්ට මේවා ගැන වැටහෙන්නේ කල්ගත වූ පසුවය. මේ නිසා යොවුන් දරුවන් හිතට ගන්නා පණිවුඩ හැමවිටම ධනාත්මක ඒවා පමණක් විය යුතු බව දෙමාපියන් සිතට ගත යුතුය. ඒවා මගින් ඔවුන්ට ආත්ම විශ්වාසය ගොඩනගා ගැනීමට හැකිවේ. තමන්ගේ හොඳ මතයන් දරුවන්ට කොප-

මණ අවශ්‍ය ද යන්න ගැන බොහෝ දෙමාපියන්ට අවබෝධයක් නොමැත. ඇත්තෙන්ම තම දෙමාපියන්ගේ අනුකූලතාවය බලාපොරොත්තුව සිටින වැඩිහිටියන් පවා ඉතා විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිති. සමහර දෙමාපියන් දරුවන්ගේ කේන්ද්‍රය බලා එහි සඳහන් දේ අනුව දරුවා පිළිබඳ තීරණ ගැනීමට හා නොයෙකුත් ප්‍රකාශ කරන්නට පෙළඹීම අවාසනාවකි.

දරුවකුගේ ආත්ම විශ්වාසය ආත්ම ශක්තිය හා ආත්ම අභිමානය යොවුන් විය පුරාම වර්ධනය වෙයි. මුල් කාලයේ දී එය තම මිතුරන්ගේ කැමැත්ත හා පිළිගැනීම් මත රඳාපවතිය හැකි වුවත් වයසින් මුහුකුරා යන විට තම පොද්ගලික අත්දැකීම් හා ජයග්‍රහණ මත එය වඩ වඩාත් රඳා පවතී.

තමන් පිළිබඳ මිතුරන් දක්වන යහපත් මගිමනාත්තර

යොවුන් වියේ මුල් අවදියේ විශේෂයෙන් යමෙකුගේ ආත්ම අභිමානය බොහෝ විට රඳාපවතින්නේ තම මිතුරන් කරන කියන දේ මතය. මෙම අවදියේ දී මිතුරන් තමන්ට කැමතිවේද නැද්ද යන්න ගැන සිතා ගැනීමට යොවනයන්ට අපහසු කරුණකි. සමකාලීනයන් එකිනෙකා ගැන විශ්වාස කිරීමට ඔවුනොවුන්ගේ බාහිර පෙනුම තද බලපෑමක් ඇති කරවයි. තමන්ගේ බාහිර පෙනුම එතරම් ගණන් ගත යුතු නොවන බව කොපමණ කීවත් එය පිළිගන්නට යොවුන් දරුවන් සුදුසුම නැත.

මක්නිසාදයත් එය මේ අවදියේ ඉතා වැදගත් කරුණක් ලෙස ඔවුන් සිතන බැවිනි. ඇත්තෙන්ම ආකර්ශනීය පෙනුමකින් යුත් යොවුන් දරුවන් සාමාන්‍යයෙන් ජනප්‍රිය බව අවිවාදයෙන්ම පිළිගත යුක්තකි. වෙනත් විශේෂ හැකියාවක් නොමැති නම්

අවලස්සන අයට ජනප්‍රිය වීමේ හැකියාව අඩුය. මුහුණේ ස්වභාවය ශරීරයේ දක්නට ලැබෙන පැල්-ලම් හෝ ගැටිති උස්මීට් බව සිහින් හෝ තරබාරු බව වැනි බාහිර පෙනුම පිළිබඳ අනෙකුත් ලක්ෂණ යොමුත් විශේෂී කථාබහට ලක්වන වැදගත් කරුණු වේ. මේ ලක්ෂණ අනුව මුක්කමා, හොටුව, ආදී නම්ද තරබාරු අයට පිංබතා, බතලයා, සකලබුරං ආදී නම් ද පාසල් සිසුන් විසින් භාවිතා කරනු දක්නට ලැබේ. ඇත්තෙන්ම මෙවැනි දේ සමහර දරුවන්ගේ ජීවිත කාලකන්නි බවට පත් කිරීමට පවා හේතුවිය හැකිය. යොවුන් දරුවන් තමන්ගේ බාහිර පෙනුම ගැන තැවෙන්නේ නම් එය බරපතල කරුණක් ලෙස සලකා දෙමාපියන් ඒ සම්බන්ධයෙන් සහනයක් ලබා දීමට කටයුතු කළ යුතුය. වයසින් මුහුකුරා යනවිට යොවුන් දරුවන් ප්‍රසන්න අත්දැමින් කථා බස් කිරීම අත් අය කුල්මන්වන අයුරින් ක්‍රියා කිරීම, කොන්ද නොතමා, කෙලින් සිටි තදබල ආත්ම විශ්වාසයකින් යුක්තව කථා කිරීම හෝ තැනට ඔබින පරිදි තම බුද්ධිය මෙහෙයවා කටයුතු කිරීම ආදියෙන් අත් අයගේ හිත් ගැනීමට උත්සාහ කරනු ඇත. ඇත්තෙන්ම යොවුන් විය යනු මෙවැනි කුසලතා වර්ධනය වීමට පටන් ගන්නා අවදියයි. කෙසේ වුවත් සමහර යොවුන් දරුවන් මෙවැනි ගති-ගුණ සැමවිටම අගය නොකරනු ඇත. අත් අයගේ හිත් ගැනීම සඳහා තම බාහිර පෙනුමට වඩා තමා කුමන ආකාරයේ පුද්ගලයෙක් ද යන්න වැදගත්ය. බොහෝ යොවනයන් තුළ පවතිනවාට වඩා වැඩි ආත්ම විශ්වාසයක් මේ සඳහා තිබීම අවශ්‍ය වනු ඇත. මේ සඳහා කළ යුත්තේ කුමක්දැයි විමසා බලමු.

හැඩ ගස්සා ගත හැකිය. යම් යම් අතවශ්‍ය ප්‍රකාශයන් කර මවුන්ගේ ආත්ම ශක්තිය බිඳ හෙලීමට කටයුතු නොකළ යුතුය. පවුල තුළදී දරුවන් මෝඩයා, බුරුවා, කටහැකරයා, හිමිජ්ජා, කම්මැලියා ආදී ලෙසින් හැඳින්වීම සුදුසු නොවේ. මතකයෙහි කා වැදුන එවනි දේ සිහින් ඉවත් කරලීමට දරුවාට බොහෝ කාලයක් ගතවිය හැකිය. කුඩා කලදී පටබඳිත නම් ජීවිත කාලය පුරාම පවතින්නට පුළුවන.

දරුවන් කරන කියන දේ ගැන සැමවිටම දෙමාපියන් සැලකිල්ලට ගත යුතුය. මවුන්ගේ එදිනෙද කල්ක්‍රියාව කෙසේ වෙතත් තමන් මවුන් දරුවන් වශයෙන් අගය කරන බව හා පිළිගන්නා බව දනෙන්නට සැලැස්සීම වැදගත්ය. කලාතුරකින් දෙමාපියන් දරුවන්ගේ වයසේදී කළ කී දේට වඩා වර්තමානයේ දරුවන් කරන කියන දේ හාත්පසින්ම

දෙමාපියන් දරුවන් විවේචනය කිරීම අවම විය යුතුය. දරුවන් හිස පිරන අයුරු ඇඳුම් අඳින අයුරු ආදිය ගැන තීතර තීතර මවුනට දෙස් පැවරීම ඉතා නොවැදගත් ගණන් ගත යුතු නැති කරුණක් සේ දක්නට පුළුවන. තමුන් දරුවන්ට මෙය ඉතා තදින් බලපාන්නට පුළුවන. එදිනෙද ජීවිතයේ මෙවැනි දේ ගැන දරුවන් දෙමාපියන්ගේ අනුමැතිය අපේක්ෂා කරන බව මවුන් විශ්වාස නොකරන්නට පුළුවන.

වෙනස් වන්නට පුළුවන. තමන්ගේ එවා ගති ලක්ෂණ තම දරුවන්ට නොතිබුණත් මවුන්ගේ කැමැත්ත හා මතයන්ටද ගරු කළ යුතුය.

යොවුන් දරුවන් ඉතා සංවේදී බව අමතක නොකළ යුතුය. හොඳ හිතීන් කළත් යොවුන් දරුවන් ගේ පුද්ගලික ගැහිම් හා ආරක්ෂාව පිළිබඳව මවුන්ගේ සිත් රිඳෙන ආකාරයේ කටට කමක් වුවද නොකළ යුතුය. අවහු සහගතව කරන කියන දෙයින් මවුන්ට මදිපුටි කමක් කරනවා යයි හැගෙන්නට පුළුවන.

දු දරුවන්ගේ ජයග්‍රහණ ගැන ප්‍රශංසා මුබයෙන් කථා කළ යුතුය. උචිත අවස්ථාවල් මවුන් සම්මානයෙන් පිදීමද වැදගත්ය.

මවුන්ට ඉතා හොඳින් වැඩ කටයුතු කරගෙන යා හැකි ක්ෂේත්‍රය තෝරා ගැනීමට උනන්දු කරවනවා මිස දෙමාපියන් කැමති දේ කරවීමට බලපෑම් නොකළ යුතුය. 'ලොවින් එකෙක් එක දේකට වෙයි සමන' යන කියමන මෙන්ම සමහරුන්ට යම් කේන්ද්‍රයක් තුළ ඉතා හොඳ ජයග්‍රහණ අත්කර ගැනීමට හැකිවෙනවා ඇත.

දරුවන්ගේ සෑම හැසිරීමක්ම මාපිය සිත් නොගන්නට පුළුවන. එවන් අවස්ථාවලදී හැසිරීම නොහොබිතා බව කිව යුතුය. ඒ නිසා තමන් මවුන්ට නොකමැති බවක් කීම සුදුසු නැත.

මවුන්ට තමන්ගේම මතයන් හා ගුණාංග ඇති කර ගැනීමටත් ඒවා ප්‍රකාශ කරවීමටත් උනන්දු කළ යුතුය. 'මං සිගරුව බොන්නේ නෑ' කාලය එළඹෙන තුරු ලිංගික හැසිරීම්වල යෙදෙන්නේ නෑ' ආදී වශයෙන් යුත් ප්‍රතිපත්ති මවුන්ගේ මතසෙහි මුල් බැස ඇත්නම් වෙනත් අයට එවැනි දේ සඳහා පෙළඹවීම අපහසු විය හැක. මෙවැනි ප්‍රතිපත්ති ඇති කර ගැනීමට හොඳ ආත්ම ශක්තියක් තිබිය යුතුය.

ගුණ යහපත් වැඩක් කළ විට ඊට දරුවාට හොඳ ප්‍රතිචාරයක් දැක්විය යුතුය. එසේ කිරීමෙන් මවුන් හිස උදුම්මවා ගතිතැයි සිතීම වැරදිය. හොඳ ආත්ම විශ්වාසයකින් යුත් සමහර යොවුන් දරුවන් යම් ආකාරයක උඩඟු බවක් දැක්වීමට පුළුවන. ඇත්තෙන්ම මවුන් ඉතා සංවේදීය. කෙසේ වුවත් මවුන්ට

දරුවන්ගේ යම් යම් කටයුතු විවේචනයට භාජනය කරන්නේ නම් ඒවා මවුන්ගේ සිත් නොරිඳෙන අයුරින් හැකිතාක් ධනාත්මක අයුරින් කළ යුතුය. උදාහරණයක් වශයෙන් 'පුතා ඊයේ ඇඳපු කලිසම අඳ අඳින එකට වඩා තමන්ට ගැලපෙනවා' ආදී වශයෙන් කරන ප්‍රකාශයක් ඇත්තෙන්ම මවුන්ගේ සිතට බලපෑමක් ඇති කරනු ඇත.

මිනිසුන් අඳින පළඳින හැටි, කත බොන හැටි ආදී නෙයෙකුත් විලාසිතාවන් කලින් කලට වෙනස් වීම ලෝක ස්වභාවයකි. යොවුන් දරුවන්ද අනුත් කරන කරන පිළිවෙලට තමන් ද වෙනස්වීමට පෙළඹිය හැකිය. ඇත්තෙන්ම යම් යම් සීමාවක් යටතේ එනම් ආර්ථික සමාජීය හා සංස්කෘතික කරුණු ගැනද සලකා වෙනස්වීම් වලට ඉඩ හැරීම යෙහෙකි.

තම බාහිර පෙනුම පිළිබඳව යොවුන් දරුවන්ට ඇතිවන සිත් තැවුල් ගැන මාපියන් තදබල ලෙස සැලකිය යුතුය. තමන්ගේ හිස කෙස්වල ස්වභාවය උස් මීට් බව, මුහුණේ පැල්ලම් කුරුලා ආදිය ගැන කල්පනා කරමින් සමහරක් පීඩාවට පත් වෙති. සමහර පිරිමි දරුවන් කෙටිවූ බව වසා ගැනීමට කලිසම් දෙකක් අඳින අවස්ථා තිබේ. සමහර ළමුන්ට කණ්ණාඩි පැළඳීම ප්‍රශ්නයක් විය හැකිය. තමන්ගේ දත්ත විනාසය ගැන සමහරුන්ට ගැටළු තිබිය හැකිය. අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී වෛද්‍ය උපදෙස් ලබාදීමට කටයුතු කළ යුතුය.

බාහිර පෙනුම

යොවුන් දරුවන් නොයෙකුත් විලාසිතා අනුව හැඩ වැඩ වීමට පෙළඹෙන තමන් අත් අය කරන දේ නොකළොත් තමන් 'ගොඩයකු' නැතහොත් පහත් කොට සැලකෙනුය යන හැඟීම් මවුන්ට තිබීමට පුළුවන. දරුවන් මෙවැනි ආකාරයේ විලාසිතාවලට පෙළඹෙන්නේ මාපියන් කෝප ගැන්වීමට නොවේ. මෙවැනි දේ පිළිබඳ වාදවිවාද හෝ බැන වැදීම් ආදිය ඇති නොකර කරන්නන් වාලේ යම් යම් දේ කරන්නට යාම සුදුසු නොවන බව ආදී උපදෙස් දීම වැදගත්ය.

යොවුන් දරුවෙක් තමාගේ බාහිර පෙනුම තමාට රුචි අයුරින් ඇතිකර ගන්නට උත්සාහ කරයි. මේ පිළිබඳව යම් ගැටුම් ඇත්වන්නේ මාපියන් ඒ පිළිබඳව කරන ප්‍රකාශයන් අනුවය.

දෙමාපියන් බොහෝ විට තම දරුවාගේ විලාසය පිළිබඳ අත් අයගේ ප්‍රතිචාරයන් අනුව මවුනට දෙස් කීමට පෙළඹෙති. 'ඔය යන්නේ ඔක්කොම පෙත්වාගෙන උඩැක්කිය වගේ' ආදී නොයෙකුත් කියුම් මේ සඳහා බලපානු ඇත.

ඇඳුම් පැළඳුම් හා කොණ්ඩය සැකසීම ආදිය පිළිබඳ නොයෙකුත් වෙනස් කම් කර බලමින් යම් යම් අධ්‍යයන කිරීම වයස 12 - 13 දරුවන්ගේ සිරිතකි. ඇත්තෙන්ම තමන් ස්වාධීනත්වය කරා පා තබාදී තමන් කෙබඳු අයෙක් විය යුතුද යන්න පිළිබඳව

සලකා බැලීමක් මෙහිදී සිදුවනු ඇත. යොවුන් දරුවාට තම මිතුරන් සතුටු කිරීමට ද ඔවුන්ගේ අනුමැතිය ලබා ගැනීමට ද අවශ්‍යය. මේ නිසා තම දෙමාපියන් විසින් කරනු ලබන විවේචනයන් එතරම් ගණන් නොගෙන සිටීමට මොවුන් පෙළඹීමට පුළුවන. බොහෝ විට ඇඳුම් මිලදී ගැනීමේ දී මාපියන්ගේ තේරීමට ඔවුන් නොකමැති වීමට පුළුවන. විලාසිතාව කුමක් වුවද තම මිතුරන් ගෙන් ඇඳ පැලඳ සිටීමට ඔවුන් කැමතිය.

ඒ නිසා මිතුරන් සමග සිටින විට ඔවුන් මෙන් ඇඳුම් ගැනීමට ඉඩ හැරීම වැදගත්ය. තමුත් 15 - 16 පමණ වන විට තමන්ගේ පෞද්ගලිකත්වය වර්ධනය කර ගැනීමට ඔව්හු උත්සුක වෙති.

දරුවන් ඇඳුම් පැලඳුම් සම්බන්ධයෙන් දෙමාපියන් සමග වාද විවාද වලට පෙළඹෙන්නට හැකි අවස්ථාවන් වන්නේ පවුලේ විශේෂ කටයුතු වලදීය. මගුල් අවමගුල්, දත පිංකම් ආදී අවස්ථාවලදී අවස්ථාවට උචිත අයුරින් සැරසීමට දරුවන්ට උපදෙස් දීම සාධාරණය.

බාහිර පෙනුම පිළිබඳව දෙමව්පියන් දරුවන් සමග ඇතිකර ගන්නා අරගල ඔවුන් යොවුන් ලිංගිකත්වය පිළිබඳ හටගන්නා බිය නිසා වෙන්නට පුළුවන. විශේෂයෙන් ගැහැනු දරුවන්ගේ සමහර ඇඳුම් විලාසිතා ලිංගික හැඟීම් අවුස්සන සුළු විය හැකි අතර මේ නිසා ඇය ලිංගික අතවරයන්ට පහසුවෙන් ගොදුරුවිය හැකිය. තමන්ට රුචි අයුරින් ඇඳ පැලඳ මහමග ගමන් කරන්නට තිදහස ඇතැයි බොහෝ කාන්තාවන් විශේෂයෙන් කාන්තා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ කථාබස් කරන්නන්, සිතන්නට පුළුවන. කෙසේ වුවත් යම් යම් දේ මතසිත් පාලනය කරගත නොහැකි ආවේගශීලීව කටයුතු කරන නියමාකාරයෙන් මතස නොවැඩුණු දේශ සහිත පෞරුෂ-වලින් හෙබි පිරිමින් ද සිටින බව ඔවුන් මතක තබා ගත යුතුය.

පාසල් ළමුන්ට පත්සල තුළදී ඇදීය යුතු ඇඳුම් පිළිබඳ යම් සීමාවක් තිබේ. පංතියේ සිටින විට මෙන්ම ක්‍රීඩා කටයුතු වලට සහභාගි වීමේ දී ඊට අදාල ඇඳුම් සකසා තැබීමට පුළුවන. මේවා පිළිබඳ දෙමාපියන් සොයා බලා ඒවා සපයා දිය යුතුය.

ලැප්තාව සහ මුළුගැන්වෙන සුළු බව

ලැප්තාව නිසා යොවුන් දරුවන්ට තම වයසේ ළමුන් සමග මිතුරුදම් ඇතිකර ගැනීමට අපහසු වේ. මේ නිසා සමාජමය අවස්ථාවලදී ඔවුන් අපහසුවට පත්වේ. පවුලේ තෑ හිතවතුන් එකතුවන අවස්ථාවල දී දෙමාපියන් තම දරුවන්ට තමන් හඳුනන අන් ළමුන් හා කථාබස් කිරීමට බලපෑම් කිරීම, බොහෝ යෞවනයන් කැමති නොවනු ඇත. බොහෝ විට ඒ පිළිබඳව ඔවුන් අපහසුකාවයට පත්වීමට පුළුවන. පහත දැක්වෙන කරුණු සමූහය මේ පිළිබඳව වැදගත් වනු ඇත.

❖ බලවත් ලෙස ලැප්තාවෙන් පසුවන යොවුන් දරුවන් සමාජමය අවස්ථාවලදී බලෙන් ඉදිරියට

නොගත යුතුය. එවැනි අවස්ථාවලදී ඔවුන් ගැන දැඩි අවධානයක් යොමු නොකළ යුතුය.

❖ ඇත්තෙන්ම දරුවන් අන් අය සමග සමාගම් පැවැත්වීමට බොහෝ විට ඉවහල් වන්නේ වැඩිහිටියන් ඒ සම්බන්ධයෙන් හැසිරෙන ආකාරයෙනි. අමුත්තන්ට හොඳින් පිළිගෙන ඔවුන්ට සංග්‍රහ නොකරන පවුලක සිටින යොවුන් දරුවන්ට අන් අය හා සමාජ ඇසුරක් පවත්වාගෙන යන්නට කුසලතා ඇතිවන්නේ නැත.

❖ යොවුන් දරුවන් ඇසුරු කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ තම මිතුරන් පමණක් බව සැලකිය යුතුය. දෙමාපියන් කැමති කැමති අය සමග ඇසුරක් පවත්වා ගෙන යන්නට ඔවුන් සුදුනම් නැත. ඔවුන් තාදුනන සම වයස් දරුවන් සමග සුහදශීලී වීමට හා

යොවුන් දරුවන් බිය හා හීනිකාවලින් පෙළේ නම් එය බරපතල කරුණක් ලෙස සැලකිය යුතුය. සුළු වශයෙන් පවතින සමාජමය කාංසාව සාමාන්‍ය තත්ත්වයකි. සමහර පුද්ගලයින්ට තදබල අයුරින් සමාජමය කාංසාව පැවතිය හැකි අතර එහි සමාජ හීනිකාව දක්වා වර්ධනය විය හැක. මින් මිදීමට උත්සාහ කරන ගැටවරයින්ට පවුලේ උදව්‍ය උපකාර කළ හැකිය. එසේ නොමැති නම් ඊට වෛද්‍ය උපදෙස් පැතිය යුතුය. ලැප්තාශීලී බව හීනිකාවක් නොවුවත් එය සමාජමය වශයෙන් යමෙකුගේ ජීවිතයට තදින් බලපෑමට පුළුවන.

ආත්ම විශ්වාසයකින් යුතුව ඇසුරක් අරඹන්නට කාලයක් ගතවනු ඇත. මෙවැනි අවස්ථාවන් ඇති කිරීමට දෙමාපියන්ට හැකිවිය යුතුය. සාද පැවැත්වීම විනෝද ගමන්යාම ආදිය මීට උපකාරී විය හැකිය.

❖ යොවුන් දරුවන් බිය හා හීනිකාවලින් පෙළේ නම් එය බරපතල කරුණක් ලෙස සැලකිය යුතුය. සුළු වශයෙන් පවතින සමාජමය කාංසාව සාමාන්‍ය තත්ත්වයකි. සමහර පුද්ගලයින්ට තදබල අයුරින් සමාජමය කාංසාව පැවතිය හැකි අතර එහි සමාජ හීනිකාව දක්වා වර්ධනය විය හැක. මින් මිදීමට උත්සාහ කරන ගැටවරයින්ට පවුලේ උදව්‍ය උපකාර කළ හැකිය. එසේ නොමැති නම් ඊට වෛද්‍ය

උපදෙස් පැතිය යුතුය. ලැප්තාශීලී බව හීනිකාවක් නොවුවත් එය සමාජමය වශයෙන් යමෙකුගේ ජීවිතයට තදින් බලපෑමට පුළුවන. විශේෂයෙන් සාමාන්‍ය පෙළ හෝ උසස් පෙළ පංතිවලට පාසල් මාරු කරන ළමුන්ට මෙය පීඩාකාරී තත්ත්වයන් වනු ඇත. මෙවන් අය පංතියේ දී කොන් විය හැකිය. තැන්තම් අන් අයගේ විහිළු තහළ වලට ලක්විය හැකිය. ආත්ම විශ්වාසයෙන් හා ආත්ම ශක්තියෙන් අඩු ළමුන් මේ නිසා තමාගේ යම් වරදක් ඇතැයි යන සිතුවිලි වලින් කම්පාවිය හැකිය. මේ අනුව සමහර දරුවන් පාසල් හැරයාමට පවා පෙළඹීමට පුළුවන. සාමාන්‍ය පංතියක ළමුන් අතර කිසියම් වෙනස් කමක් සහිත අයෙක් සිටියහොත් එවැන්නෙක් අන් අයගේ උසුළු විසුළු ආදියට ලක්වීමට හැකිය. මේ නිසා තම දරුවා සමාජශීලී නොවන්නේ නම් දෙමාපියන් ඒ ගැන සොයා බලා තම දරුවා අන් අය සමග ඇසුරුකම් පැවැත්වීමට උදවු උපකාර කළ යුතුය.

❖ පාසැලේදී පමණක් නොව අන් සෑම සේනුය-කදීම ඔවුන්ගේ ආත්ම විශ්වාසය වැඩි දියුණු කිරීමට කටයුතු කළ යුතුය. ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපන වැඩ කටයුතු වලට අමතරව කඩයට, වෙළඳපොළට එක්කරගෙන යාම මගුල් හා අවමගුල් ආදියට සහභාගි කරවීම, තාට්‍ය හා සංගීත සංදර්ශනවලට සහභාගි කරවීම ආදිය ඉතා වැදගත්වනු ඇත. මෙවැනි අවස්ථාවලදී තමන්ගේ ඉරියව් හා හැසිරීම් ගැන කලින් කිසිවෙක් නොදත් අය සමග ගැටෙන අතර තුර ලැප්තාශීලී බවින් ක්‍රමයෙන් මිදීමට හැකිවනු ඇත.

❖ ලැප්තාවෙන් පෙළෙන්නා මුහුණ රතු වී ඇමරෙන ස්වභාවයක් දක්වන අතර පා ඇඟිලිවලින් පොළව හාරමින් ඉවත බලා සිටින්නටත්, කොසි වේලාවේ එතනින් පැන දුවන්නට හැකිවේදැයි සිතන්නටත් උත්සාහ කරනු ඇත. ඔවුන්ට මූලික සමාජ කුසලතා ඉගෙන ගන්නට සැලැස්වීම මින් මිදීමට පහසු කරවනු ඇත.

❖ ගැටවරයින් තමන්ගේ ඉරියව් හා හැසිරීම් ගැන තදින් සිතන්නා සේම තම පවුල හා එහි සාමාජිකයින් සම්බන්ධයෙන් ද අතවශ්‍ය අන්දමින් කල්පනා කරනු ඇත. වයස අවුරුදු 16 - 17 පමණ දරුවන් තම දෙමාපියන්ගේ උගත් බව දැනුමැති බව ඔවුන්ගේ ජයග්‍රහණ ගැන යම් ආධිමිබරකමක් හිතට ගන්නට පුළුවන. සමහර විට ඔවුන්ගේ යම් අසම්මතභාවයන් පිළිබඳ පවසා සිටිනු ඇත. සමහර දරුවන් තම දෙමාපියන් තමන්ට කෙසේවත් ළංවිය නොහැකි වඩා උසස් පංතියක අයමෙන් ජීවත්වීම අපේක්ෂා කරන අතර මෙය දෙමාපියන්ට හිසරදයක් වනු ඇත. මෙතුවක් කල් තම ජීවිතය යහතින් ගෙන ගිය පවුල තුළ තීරණයට දක්නට ලැබූ සුළු අඩුපාඩු ගැන විවේචනාත්මකව කථා කරන්නට සමහර දරුවන් පෙළඹෙන්නට පුළුවන. අන් අය හා සසඳන විට තම දෙමාපියන්ගේ නුගත්කම තැනී බැර කම ගැන සිතා අසහනයට පත්වන්නට පුළුවන. ඇත්තෙන්ම මෙවැනි තත්ත්වයන් දරුවකුගේ පෞරුෂ වර්ධනයටද බෙහෙවින් බලපානු ඇත. □